

Devredilebilir Kavram 8

İMAN YOLUYLA SEVMEK NASIL OLUR?

KISA ÖZET

- I. Tanrı size karşı karşılıksız bir sevgi beslemektedir.
- II. Bize sevmemiz buyurulmuştur.
- III. Kendi gücümüzü kullanarak gerçek bir sevgiyle sevmemiz olanaksızdır.
- IV. Başkalarını ancak, içimizdeki Tanrı sevgisiyle sevebiliriz.
- V. İman yoluyla severiz.

İMAN YOLUYLA SEVMEK NASIL OLUR?

Geçenlerde konferans verdiğim bir otelin salonu, içimizdeki sonsuz imanı yaymada birlikte çalıştığımız kutsal kişiler ve üniversite öğrencileriyle hıncahınç doluydu. Sayıları 1300'den fazla olan bu kalabalığı oluşturan kişiler, o ana kadar yapmış olduğum ruhsal buluşların en heyecan vericisini kendilerine açıklarken; nefeslerini tutmuş, söylediklerimi tek tek dinliyorlardı. Sözünü ettiğim bu büyük buluşum, iman yoluyla sevmenin nasıl olduğuydu.

Sevgi konusunu uzun yıllar işlemiş, bu konu hakkında birçok konuşmalar yapmıştım. Konuşmalarımda, dört noktada topladığım çok güzel bir planla yola çıkmıştım:

İlk önce; Tanrı'nın bizi, şart koşmadan ve karşılık beklemeksizin sevmesi söz konusudur.

İkinci olarak; bize, başkalarını sevmemiz buyurulmuştur. Tanrı'yı, komşularımızı kendimiz gibi ve düşmanlarımızı sevmemiz bize emredilmiştir. Ama biz bunları yapmasak bile; Tanrı bizi yine sevmektedir.

Üçüncü nokta; başkalarını, kendi güç ve çabalarımızla sevmemizin olanaksız olduğudur.

Dördüncü ise; başkalarını ancak, içimizdeki Tanrı sevgisiyle sevebileceğimizeyizdir.

Ancak yine de, sevgi üzerine yapmış olduğum konuşmaların çoğunda, bir şeylerin eksik olduğunu için için seziniyordum. Hal böyleyken; birkaç yıl önce bir gün, sabahın erken bir saatinde derin bir uykudan uyandırıldım. Tanrı'nın bana bir şeyler söyleyeceğini seziniyordum. İçimden gelen bir hisle yataktan kalkarak; Kutsal Kitab'ı elime almış ve okuyup, dua etmek üzere yere diz çökmüştüm. Bundan sonraki ilk iki saat içerisinde bulup keşfettiklerim; o zamandan bu yana hem benim, hem de on binlerce insanın yaşamlarını zenginleştirmiş bulunuyor.

Bulmuş olduğum şey, nasıl seveleceğiydi? Bu buluşla Tanrı bana; bu mükemmel gerçeği, dünyanın her tarafında yaşayan Mesih inanlılarıyla paylaşmamı emretmiş oluyordu.

Tanrı'yla birlikte olduğum o kısacık ama insanın yaşamını değiştirecek mükemmellikteki beraberlik esnasında bana, sevgi üzerine yapacağım konuşmalarımda bir beşinci konu belirlenmişti: "İman yoluyla severiz."

DÜNYADAKİ EN BÜYÜK ŞEY

Sevgi, dünyadaki en büyük şeydir. Sevgi, insanlarca bilinen güçlerin en büyüğü ve en çok öncelik tanınanıdır. Onun yaşam ve sözdeki önemi; ilk yüzyıl Mesih inanlıları tarafından daha önce hiç bir şekilde görülmemiş olarak gösterilmiş ve bu, tarihin akışını değiştirmiştir. Yunanlılar, Romalılar ve Yahudiler, birbirlerinden nefret eder durumdaydılar. Gerçek sevgi ve insanın kendisinden birtakım fedakarlıklarda bulunması fikri; onların düşüncelerine çok yabancıydı. Çeşitli milletlerden gelen, farklı dil ve kültüre sahip olan Mesih inanlılarının, birbirlerini gerçekten sevdiklerini ve diğerinin uğruna birbirlerine yardım etmek için nasıl

fedakarlıklarda bulduklarını gördüklerinde; düştükleri hayreti gizleyemediler: "Şuraya bakın, bu insanlar birbirlerini ne kadar da seviyorlar!"

O otel salonunda verdiğim konferansta; öğrencileri, yirminci yüzyıl sevgi devriminin birer parçası olmaya davet ettim. Bütün sevmedikleri kişilerin bir listesini yapmalarını ve onları iman yoluyla sevmeye başlamalarını önerdim.

Ertesi sabah erkenden, pırıl pırıl gözleri ve parlak yüzüyle genç bir hanım bana gelip, "Dün gece yaşantımda büyük bir değişiklik oldu. Uzun yıllar anne ve babamdan ayrı yaşamış, onlardan nefret etmiş durmuştum. Onları 17 yaşımdan beri görmüyorum ve ben şimdi 22 yaşımdayım. Beş yıl önce tatsız bir tartışmanın sonucu evi terk ettim ve beni defalarca eve dönmeye çağırdıkları halde; o zamandan bu yana onlara bir kere olsun yazmadım. Onları artık hiç görmemeye kararlıyım. Onlardan nefret ediyordum. Birkaç ay önce Mesih inancını olmamdan evvel; devamlı olarak uyuşturucu kullanıyor, onları piyasada satıyor ve önüme gelenle yatıyordum. Mesih inancına geldikten sonra bir mucize oldu! Tüm bunları bıraktım ve tiksindir oldum. Dün gece bana, annemi ve babamı nasıl sevmem gerektiğini söylediniz. Bunun üzerine onları aramak için; toplantının sonunu ipe çektim. Bunu aklınız alıyor mu? Artık onları, Tanrı sevgisi türünde bir sevgiyle seviyor ve onları göreceğim zamanı dört gözle bekliyorum." dedi.

Sevilmeyi herkes ister. Psikologların çoğu, insanın en büyük ihtiyacının sevmek ve sevilme olduğu konusunda görüş birliği içerisindedir. Sevginin müthiş gücü sayesinde açılmayacak hiç bir kapı, aşılamayacak hiç bir engel yoktur. Tanrı sevgisinin gücü buna yeter. Sevgi asla son bulmaz (*I.Korintliler 13:8*) (1)

EROS, PHILEO (Fileo), AGAPE

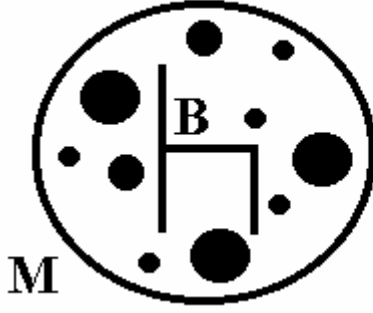
Yunanca'da üç sözcük bulunmaktadır ki; bunlar, İngilizce'ye tek bir sözcükle çevrilir. Bu sözcük, sevgidir. Yunanca'da duygusal bir arzuyu belirten sözcük, Eros'tur. Ancak bu sözcüğe Yeni Antlaşmada rastlanmaz. Phileo ise, birinin dost ve yakınlarına karşı duyduğu arkadaşlık ya da sevgiyi ifade etmede kullanılır ve kişiyi, sevgimize layık olması yüzünden sevmeme anlamını taşır. Agape'ye gelince bu, Tanrı sevgisi türünde bir sevgidir, aşktır. Sadece duygusal olarak değil; kişinin kendisini isteyerek, kendi arzusuyla seve seve verdiği, en temiz ve en köklü bir sevgi türü... Bu, günahlarımız uğruna Rabbimizin çarmıhta ölümü ve Kutsal Ruh'u'nca bizim ve yine bizim aracılığımızla başkalarının yüreklerinde yaratmak istediği doğaüstü sevgi sayesinde; Tanrı'nın tüm yüceliğiyle açıklanan, bizlere karşı beslediği olağanüstü sevgisidir. Agape, sevilenin bu sevgiye layık olmasından çok; seven kişinin karakterinden kaynaklanan bir sevgidir. Çoğu kez bir şey "yüzünden" olmasından çok, her şeye "rağmen" gösterilen sevgidir.

YENİ BİR EMİR

Rab İsa, öğrencilerine ve onların aracılığıyla hem bizlere ve hem de tüm inanlılara yeni bir emir vermiştir:

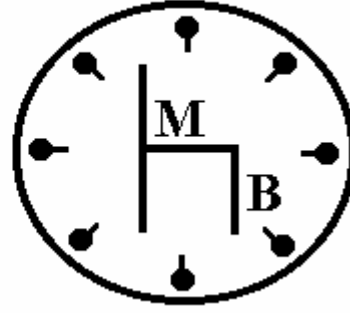
"Ben sizi nasıl seviyorsam, siz de birbirinizi öyle seviniz." (2)

Bu ne türde bir sevgidir?

KİŞİNİN KENDİ KONTROLÜNDEKİ YAŞAM

- B - Yaşam tahtındaki ölümlü kişinin kendisi veya ego
M - Yaşamın dışında tutulan Mesih
- - Çoğunlukla uyumsuzluk ve üzüntüyle sonuçlanan, kişinin kendisi tarafından edilen çıkarları

MESİH'İN KONTROL ETTİĞİ YAŞAM

- M - Yaşam tahtındaki Mesih
B - Tahtından indirilmiş ego ya da kişinin kendisi.
- - Tanrı'nın planıyla uyum sağlayan ölümsüz Tanrı'nın kontrol ettiği, kişinin çıkarları

Bu, Baba Tanrı'nın, biricik Oğlu Rab İsa'ya gösterdiği sevginin tamamen aynı bir sevgidir ve hep aynı kalacaktır. Bu, Oğul'un günahlarımız uğruna ölererek; çarmıhta bizlere göstermiş olduğu sevginin tamamen aynı bir sevgidir. Bu, Tanrı'nın bizlere, birbirinizi sevin emrini vermesiyle sağlamış olduğu; tanrısal, doğüstü, şartsız, sonsuza dek hiç değişmeyecek sevgiyle aynı türde bir sevgidir.

Vaat edilen bu sevgi, Hasat Bayramı (Pentikost) gününde içlerine Kutsal Ruh'un dolmasıyla; Mesih'in bütün öğrencilerine verilmişti. Bunun sonucu olarak da bu öğrenciler, sadece Mesih'in öğrencileri olarak birbirlerini sevmekle kalmamış; düşmanlarını ve hatta Rabbimizi çarmıha gerenleri de sevebilmek yeteneğine sahip olmuşlardı. Bu aynı tanrısal sevgi - agape - bizim için de elde edilmeye hazırdır. Bu sevgi sadece duygusal bir yaşantı değil; aynı zamanda Tanrı'dan kaynaklanan, O'ndan Oğul'a, Oğul'dan öğrencilerine, onlardan da bizlere ve dünyadaki insanların tümüne geçen tanrısal, doğüstü bir güçtür.

SEVGİNİN ÖNEMİ

I.Korintliler 13. bölümde Tanrı; elçi Pavlus'un esinlenmiş kalemi aracılığıyla, bu tür sevginin önemini vurgulamıştır. Kutsal Yazıların bu çok güzel ve çekici bölümünde bizlere, içimizde sevgi olmaksızın; Tanrı ya da insanlar için yapabileceğimiz hiç bir şeyin değeri olmadığı hatırlatılmıştır.

Şu sözleri bir düşünün:

"Eğer insanların ve meleklerin dilleriyle konuşursam, ama sevgim olmazsa, ses çıkaran bir bakır, ya da öten bir zil olmuş olurum. Eğer peygamberlikte bulunabilirsem, bütün sırları bilir ve her türlü bilgiye sahip olursam, eğer dağları yerinden oynatacak kadar büyük bir imanım olursa, ama sevgim olmazsa, bir hiçim. Eğer bütün malımı sadaka olarak dağıtır ve bedenimi yakılmak üzere teslim edersem, ama sevgim olmazsa, bunun bana hiç bir yararı yoktur." (I.Korintliler 13:1-3)

Bir başka deyişle; Tanrı ya da başkaları için her ne yaparsak yapalım, eğer bizi harekete geçiren, Tanrı'ya veya başkalarına karşı duyduğumuz Tanrı sevgisi değilse, bütün bu yaptıklarımızın değeri solda sıfırdır.

Fakat nedir bu agape? Bu derece bir doğüstü sevgi, kendisini ne şekilde gösterir?

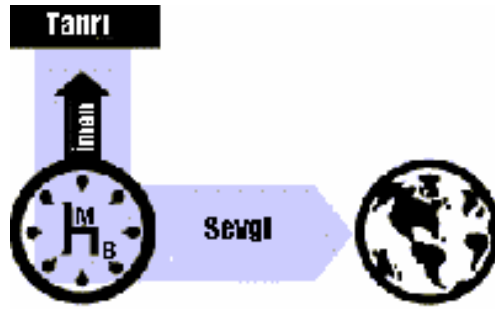
İŞTE SEVGİ ŞUDUR...

Pavlus, sevginin bu türünü dünyanın en büyük bir değeri olarak tanımlarken; satırlarına şu şekilde devam ediyor:

"Sevgi çok sabırlıdır, şefkatlidir, asla kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez, kaba davranmaz ve bencil değildir. Sevgi kendi çıkarını aramaz, kolayca öfkelenmez, ya da çıtkırıldım değildir. Sevgi kin gütmaz, yapılan kötülüklerin hesabını tutmaz, başkalarının yaptığı kötülükleri görmez bile. Sevgi haksızlığa sevinmez ama gerçek olanla sevinir. Eğer birini severseniz, bu size neye mal olursa olsun, ona bağlı kalacaksınız. Ona her zaman inanacak, Onun her zaman hep en iyi tarafını görecektir ve onun dedikosunu yapmak bir yana, onu her fırsatta savunacaksınız. Tanrı'nın bize verdiği özel armağan ve güçlerin hepsi, gün gelecek sona erecektir ama sevgi sonsuza dek sürer gider... Kalıcı olan üç şey vardır ki, bunlar sonsuza dek ortadan kalkmaz: İman, Ümit ve sevgi ve bunlardan en üstünü de sevgidir."

Elçi Pavlus'un yürek ve kaleminden Kutsal Ruh, bize şu öğüdünü veriyor: "**En büyük hedefiniz SEVGİ olsun.**" (3)

Sevgiye ilişkin şu beş gerçeği bilmeye herkesin ihtiyacı vardır.

TANRI BİZİ SEVER

İlk olarak bilmemiz gereken şey; Tanrı'nın bizi sevdiğidir. O bizi, I.Korintliler 13. bölümde tanımlanan agape türünde bir sevgiyle sevmektedir. Tanrı bizi o kadar çok sever ki; günahlarımız bağışlansın ve sonsuz yaşama kavuşabilelim diye, çarmıhta bizim uğrumuza ölmesi için Oğlu'nu göndermiştir. (4)

O'nun sevgisi, gösteri niteliği taşımaz. Mesih bizi o kadar çok sever ki; bizler henüz birer günahkarken, O bizim uğrumuza canını vermiştir. (5) O'nun bize olan sevgisi şartsızdır. Ve aslında bizler, bu sevgiye layık değiliz.

Tanrı bizi itaatsizliğimize, zayıflıklarımıza, günahlarımıza ve bencilliğimize RAĞMEN; yine de sever. O bizleri bol, bereketli ve sonsuz yaşama götürecektir bir yol açmaya yetecek kadar sever. Mesih'in çarmıhı, şartsız sevginin en büyük ifadesini açıkça göstermektedir. Mesih çarmıha gerildiğinde: "**Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.**"(6) diye feryat etmiştir. Eğer Tanrı günahkar olan kullarını bu kadar çok seviyorsa; Mesih'e iman yoluyla Kendi çocukları olan ve Kendisini hoşnut etme yollarını arayan kullarını ne kadar çok sevdiğini gelin siz tahmin edin.

SEVGİ SABIRLA BEKLER

Luka 15. bölümde geçen kaybolan oğul benzetmesi; Tanrı'nın çocuklarına beslediği sevgiyi açıklaması yönünden çok önemlidir:

Adamın birinin iki oğlu vardır. Bu oğullardan genç olanı, günün birinde babasına gelip mülkünden payına düşen hisseyi ister, eşyalarını toplar ve sonradan bütün parasını zevk ve

eğlence alemlerinde fahişelerle düşüp kalkarak yiyip bitireceği uzak bir ülkeye göç eder. Bütün parasını kaybettiği sıralarda, yaşadığı ülkeyi büyük bir açlık kavurmaya başlar ve o da herkes gibi açlık çeker. Birkaç zaman sonra akli başına gelir ve babasının yanında çalışan adamların en azından yiyecek bir şeyler bulduğu gerçeği kafasına dank eder. O zaman şöyle düşünür: **"Kalkıp babamın yanına döneceğim ve ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et."**

Böylece kalkıp, babasının yanına dönmeye karar verir. Kendisi daha uzaktayken babası onu görür; içi burkularak ona acır ve koşup boynuna sarılır, onu öper.

Benim düşünceme göre; oğlu henüz uzaklardayken onun kendisine gelmekte olduğunu görmesinin nedeni, babanın, oğlunun yolunu gözlemesi, geri dönmesi için dua etmiş olması ve dönmesi için dua ettiği yolun başında günlerce bıkmadan durup bu ıssız yoldan gözlerini ayırmayarak, ümitle beklemiş olmasıydı.

Oğlu yaptıklarını itiraf edip pişmanlığını dile getirirken bile; babası onun sözünü yarıda kesmiş, yanındaki hizmetkarlarına, gidip besili danayı kesmelerini ve bir kutlama için hazırlık yapmalarını emretmişti. Nitekim kaybettiği oğlu gelip tövbe etmiş, akli başına gelmiş ve geriye dönüş yaparak; yeniden ailenin bir parçası olmak arzusundaydı. Kutlanacak, bundan daha büyük ne olabilirdi ki!..

Tanrı bizlere olan sevgisini, daha bizler Mesih inancını olmadan önce vermiş ve bunu kanıtlamıştır. Ancak, Kendisine sırt çevirmiş olan Kendi çocuğunu, yine sevmeye devam ettiğini, bu öykü apaçık gözler önüne sermektedir. Mesih inancındaki aileye ve buradaki sıcak dostluğa dönmesini sabır ve büyük bir istekle beklemektedir. Kendisine itaat etmediğimiz zamanlarda bile, sevgi ve bağışlamasına karşılık göstermemizi bekleyerek; bizlere karşı duyduğu büyük sevgiyi göstermeye devam etmektedir. Elçi Pavlus bu konuyu bizlere şu şekilde hatırlatmaktadır ***Romalılar 5:9-10 " Böylece, şimdi O'nun kanıyla akladığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. Çünkü eğer biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir."***

YETER DE ARTAR BİLE...

Evdekilerle münakaşa edip; öfke içinde yuvasını terk eden günümüzün modern anlayışı açısından kaybolmuş bir oğulla ilgili öykü de şöyledir:

Zevk ve eğlenceye düşüp; günah dolu bir yaşam sürdükten sonra, nihayet bir trene atlayarak evinin yolunu tutar. Tren, çiftliğine yaklaşırken bu genç adam yanındaki yolcuyla konuşmaya başlar. Ona, kendisini bağışlamaları ve tekrar eve kabul etmeleri için yalvarır bir dille yazdığı mektubu anne babasına gönderdiğinden söz eder. Mektuba göre, anne babası oğullarının bu dileğini kabul etmişlerse; evin arka bahçesindeki yaşlı karaağaca eski bir beyaz bez

bağlayacaklardır. Genç adam yanındaki yol arkadaşına, "Bende bahçeye bakacak yürek yok, benim yerime sen bir bakıver." der. Köşeyi döndüklerinde yol arkadaşı pencereden dışarıya bakar ve hayretle, "Şuraya bak, sadece bir değil, yüzlerce bez var burada... Ağacın her dalına birer bez bağlamışlar." diye bağırır.

Eğer et ve kemikten oluşan ana babalar, bu şekilde severlerse; Tanrı'nın gösterdiği sevginin daha az mı olacağını düşünüyorsunuz?

Tanrı'nın bize olan sevgisi, yeterinden fazladır. Hiç bir Mesih inancının, günah işlemiş bile olsa; Tanrı'nın kendisine duyduğu sevgiden vazgeçeceğinden endişeye kapılmasına gerek yoktur. Nitekim *Yuhanna 17:23* ayetinde, İsa, Baba'ya şu şekilde dua etmektedir:

"Ben onlarda (Mesih öğrencilerinin tümü ve bütün imanlılar) *Sen de Ben de olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni Senin gönderdiğini, Beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.*"

SEVGİ İNSANI DÜZENE SOKAR

Düşünün bir kere! Tanrı, Mesih'e inanan bizleri; Rab İsa'yı sevdiği kadar seviyor. Bu, anlaşılması neredeyse imkansız olan şaşırtıcı ve müthiş bir gerçektir. Bizi mükemmel, eksiksiz bir şekilde seven birinden çekinmemize gerek yoktur (7).

O bizi gerçekten sevdiğinden, bütün yaşamımız ve benliğimizle Tanrı'ya güvenmekte isteksiz davranmamız son derece yersizdir. Ayrıca işin en şaşılacak tarafı da; Tanrı'ya baş kaldırdığımızda dahi, O'nun bizi yine sevmesidir. Böyle bir sevginin akla yatkınlığını, içleri sevgi dolu, insan düzeyindeki anne ve babalar bile kabul etmektedir. Örneğin ben oğullarımı, bana itaatsizlik ettiklerinde, iyi oldukları zamanlardaki kadar çok severim. Ama sırf onların iyilikleri için, onları gerçekten sevdiğimden, ara sıra onların tutarsız davranışlarını düzeltmek gereğini duyarım. Bu, bizim Tanrı'yla olan ilişkilerimizde de böyledir. O'na itaatsizlik ettiğimizde, sırf bize olan sevgisi yüzünden, bizleri paylar ya da düzeltir.

Paylama ya da uslandırıp yola getirme, gazaba gelme ya da cezalandırma ile karıştırılmamalıdır. Kutsal Kitap şöyle der:

"Çünkü O, sevdiğini terbiye eder, oğulluğa kabul ettiği herkesi kamçılar. Terbiye edilmek uğruna acılara katlanıyorsunuz. Tanrı size, oğullarına davranır gibi davranıyor. Çünkü hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez ki? Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasa dışı evlatlarsınız. Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. O halde, ruhlar Babasına daha çok boyun eğip yaşamamız gerekmez mi? Babalarımız uygun gördükleri gibi, bizi kısa bir zaman için terbiye ederlerdi. Ama Tanrı, Kendisinin kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. Terbiye edilmek önceleri hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ama bu, böyle eğitilenler için daha sonra esenlik veren doğruluğu üretir." (8).

Tanrı, bizleri resmen, "çocuk gibi" eğitmektedir. İşlemiş olduğumuz günahların karşılığında bizi cezalandırmamakta, bunun yerine terbiye etmektedir.

Dahası, Tanrı bizleri terbiye edip düzene sokarken; hiç bir zaman, günahlarımızın doğurduğu cezalandırılma peşinde değildir. Bu ceza, ilk ve son kereye mahsus, Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle ödenmiş; imanlının işlediği ve işleyeceği günahların Tanrı'da uyandırdığı ve uyandıracığı gazabını yatıştırmış, tatmin etmiş ve adaletini yerine getirmiştir. Tanrı bizi, bizim ruhsal olarak gelişmemize ve olgunlaşmamıza yardımcı olmak amacıyla terbiye edip eğitir. Böyle bir terbiye edilmiş insanı kederlendirebilir ama günahlarımızı Tanrı'ya itiraf ederek; bundan kendimizi sakınabiliriz. *1.Korintliler 11:31-32* ayetlerine göre: **"Eğer kendimizi kendimiz (dikkatli bir şekilde) *sinamış olsaydık, yargılanmazdık, Dünya ile birlikte suçlanıp mahkum olmayalım diye Rab bizi yargulayıp terbiye ediyor.*"**

TANRININ SEVGİSİ SÜREKLİDİR

İlk yüzyılın Mesih inanlıları çeşitli baskılara göğüs germiş; inanılmaz işkenceler altında çok zor zamanlar geçirmişlerdi. Yine de Pavlus onlara şu satırları yazmıştı:

"Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi ya da kılıç mı? Yazılmış olduğu gibi, Senin uğruna bütün gün öldürülmüyoruz, kasaplık koyunlar sayılmışız. Ama bizi sevenin aracılığıyla bunların hepsinde galiplerden üstünüz. Eminim ki ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı'nın sevgisinden bizi ayırmaya yetecektir." (9)

Tabii böyle bir sevgi, biz insanların akıllarının alacağı bir şey değildir. Durum böyleyken; bu denli bir sevgiyi gönüllerimizde yaşayabilir, bu yüce sevginin tadına varabiliriz.

Tanrı sevgisindeki büyüklük ve önemin bilincinde olan o melek, Rabbimizin doğduğu gece orada bulunan, korkudan ne yapacağını şaşırılmış çobanları şu sözlerle temin etmişti:

"Korkmayın, size, tüm halk için büyük sevinç kaynağı olacak bir müjde getiriyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir." (10).

SEVMEK İÇİN VERİLEN EMİR

İkinci olarak, bize sevmemiz emredilmiştir.

...Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'ya O'nu denemek amacıyla şunu sordu:

"Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?" İsa şu karşılığı verdi, "Tanrının olan Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla sev. İşte ilk ve en önemli buyruk budur. İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur, Komşunu kendin gibi sev. Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır. Bu iki buyruğa uyduğunuz, onları yerine getirdiğinizde, Kutsal Yasa ve tüm bu peygamberlik sözleri yerine getirilmiş ve bütün diğer buyruklara itaat etmiş olursunuz." (11)

TANRI'YI NİÇİN SEVELİM?

Şöyle bir soru aklımıza takılabilir:

"Tanrı, bizim sevgimizi niçin bu kadar çok istiyor? Bu, bencil bir istek değil midir?"

Ancak Tanrı, üstünlük ve sevgisiyle kulunu; Tanrısını bütün yüreği, bütün canı, bütün aklıyla ve komşusunu da kendisi gibi sevdiğinde, en büyük coşku ve doyumunu tatmış olacak şekilde yaratmıştır.

Mesih inanlı yaşamımın ilk yıllarında, Tanrı'nın böyle eksiksiz bir sevgiyle sevilmesini emretmesinin aklıma takıldığı zamanlar olmuştu. Bu derece yüksek bir standarda varıp varmadığımı nasıl anlayacaktım? İşte bu durumda, şu iki düşünce, O'nu eksiksiz bir şekilde sevmek ve hoşnut etmek arzusunu duymama yardımcı olmuştu.

Bunlardan ilki, **Romalılar 5:5**'de vaat edilmiş olduğu gibi, Kutsal Ruh, içimi Tanrı sevgisiyle doldurmuş bulunuyordu:

"Çünkü bize verilmiş olan Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür."

İkincisi ise, O'nun benim için yapmış ve halen yapmakta olduklarını göz önüne alarak; O'na karşı duyduğum sevginin gittikçe büyümesini fark etmem olmuştu.

İlk önce O beni sevmiş olduğundan, şimdi ben de O'nu seviyordum. (12).

Tanrı beni, benim uğruma seve seve ölecek kadar çok nasıl sevebilirdi?

Yuhanna 15:16'da dediği gibi Tanrı; beni çocuğu olarak neden seçsin ki?

O'nun sevgisi ve bağışlamasının müjdesini dünyaya yaymak üzere O'nun bir elçisi olmaya layık olabilecek ne yapmıştım?

O'nun yüce varlığının, sürekli olarak benimle olması ve içime gelip yerleşmesi; ihtiyacım olan her şeyi yüceliğinin zenginlikleri uyarınca karşılayacağı vaadine kavuşmak ayrıcalığı, neye dayanarak hak etmişim?

Henüz Kurtarıcımızı tanımamış olan insanların bilmedikleri bir şey var: Tanrı'nın, sevgili Oğlu Rab İsa'ya güvenen herkese cömertçe verdiği bir şey... Bu şey; sevgi, sevinç ve huzur dolu bir duygudur ve ben her sabah, bu duyguyu bana vermiş olduğu için, yüreğimde neşeli bir melodi, dudaklarımda Tanrımıza şükür dualarıyla uyanır, O'na aldığım her nefesle hamdedirim. Bu ayrıcalık neden benim oldu?

İLK ÖNCE TANRI'YI SEVMEK

Şimdiki eşime evlenme teklif ettiğimde henüz yeni Mesih inancısı olmuş biriydim. Sonradan farkına vardığıma göre, bağlı bulunduğu iman topluluğunda ileri gelmesine rağmen, o zamanlar karım bir Mesih inancısı değildi. İçimdeki yeni Mesih aşkı ve heyecanı, Tanrı'yı kendisinden daha çok sevdiğimi ve yaşamımda her zaman için ilk sırayı O'nun alacağını açıkladığımdaki üzüntüsünü bir düşünün. O zamanlar farkında olmadığım bir hataya düştüm ve evlenme teklifi yaptığım şimdiki karıma, kendisini bu kadar çok sevmemin, Tanrı'ya olan sevgim yüzünden olduğunu söylemeyi ihmal ettim. Evlenmemizden önce, Tanrı'nın sevgi ve bağışlamasını o da yaşantısına aldı ve O'nun çocukları arasına katıldı.

Yıllar geçti ve Tanrı, karımın yaşamında da ön sırayı aldı ve şimdi O'nun, yaşamlarımızın en ön sırasında yer alması yüzünden, bu böyle olmasaydı hiç bir zaman tanıyamayacağımız bir sevgiyle birbirimize bağlıyız ve bunun zevkini çıkarıyoruz. Tanrı hizmetindeki sorumluluklarını beni sık sık dünyanın çeşitli yerlerine çekip götürdüğü halde, karımdan, çocuklarımızdan ve yuvamdan ara sıra ayrılıp uzaklara gitmeme rağmen; ikimiz de sevinç içindeyiz. İçimizde Tanrı'nın verdiği bir doluluk ve doyum var. Bir aile olarak bir araya gelebildiğimiz zamanlar; O'na olan sevgimiz ve O'nun bize olan sevgisi yüzünden daha büyük değerler kazanmakta.

Tanrı'yı sevmeyi ve O'nu her şeyin ve herkesin üstünde, öncelikle aramayı şimdiye kadar öğrenememiş karı-koca, çocuk, iş adamı, ev hanımı her kim olursa olsun; Tanrı'yı bütün yürekleri, canları ve akıllarıyla seven herkesi bekleyen nimetlerden kendilerini mahrum bıraktıkları için acınacak durumdadırlar.

KANITLANMIŞ SEVGİ

Tanrı'nın sevgisi ve güvenilirliğinin bu derin anlamı, ilk mektubunu yazdığında; sevgili elçi Yuhanna'ya açıklanmıştır:

"Tanrı, biricik Oğlu'nun aracılığıyla sonsuza dek yaşayalım diye O'nu bu kötü dünyaya gönderdi ve böylece bize olan sevgisini gösterdi. Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz. Hiç bir kimse hiç bir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve O'nun sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını, bize Kendi Ruhundan vermiş olmasıyla anlıyoruz. Biz gördük ve tanıklık ediyoruz ki, Baba, Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdi. Eğer bir kimse İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar. Tanrı'nın bize olan sevgisini tanımış ve buna inanmışızdır.

Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan, Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. Yargı gününde cesaretimiz olsun ve utanmayalım diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır.

Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öleyiz. Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi, korkuyu siler atar. Çünkü korku, cezalandırılma düşüncesinden ileri gelir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmış değildir. Biz ise seviyoruz. Çünkü önce O bizi sevdi."

KAYBOLAN İLK SEVGİ

Gerek bağlı buldukları iman topluluklarında; gerekse Mesih inanınin öngördüğü ahlak ve davranış standartlarında ya da giriştikleri toplumsal faaliyetlerde gönül rahatlığı ve güven bulan Mesih inanlıları, Esinleme'nin 2. bölümündeki ilk beş ayeti incelemekle iyi etmiş olacaktırlar. Kutsal Yazıların bu bölümünde, Tanrı'nın Efes'teki iman topluluğuna gönderdiği ve onları dokuz ayrı iyi nitelikleri için övdüğü mesajı yer almaktadır:

"Ne var ki, sana karşı bir sitemim var: ilk sevgini bıraktın. Bunun için, nereden düştüğünü hatırla: Tövbe et ve ilk yaptıklarını sürdür. Eğer tövbe etmezsen, sana gelir, kandilliğini yerinden kaldırım." (15)

Tanrı'nın buna benzer bir mesajı, Laodikya'daki iman topluluğuna verilmiştir:
"Senin yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak; keşke ya soğuk, ya da sıcak olsaydın; Oysa ne sıcak ne de soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım. Ben sevdiğilerimin hepsini azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel ve tövbe et".(16).

KOMŞULARIMIZI SEVMEK

Eğer Tanrı'yı gerçekten bütün yüreğimiz, canımız ve aklımızla seviyorsak; komşularımızı da kendimiz gibi sevmek emrini yerine getirmemiz, bizim için doğal bir şeydir. Eğer Tanrı'ya yetkin bir şekilde dikey olarak bağlanmışsak; komşumuza da yine yetkin bir şekilde, bu kere yatay olarak bağlanmış olacağız.

Örneğin: Bir bilyardo masasında serbestçe, başıboş yuvarlanan toplar; eninde-sonunda birbirine çarpacak ve yuvarlak yapılmış olduklarından, bu temas sonucu başka taraflara yöneceklerdir. Ama bu topların birkaçını birer iple bağlayıp; iplerin öteki uçlarını tek elimizle tutarak, masa ya dikey bir şekilde yukarı kaldırırsak, bu toplar neticede bir küme oluşturacak şekilde bir araya geleceklerdir. Mesih inanlıları tek tek, Mesih'e gerçekten ve gönülden bağlanıp; Tanrı'yla yetkin bir ilişkiye girdiklerinde ve O'nu bütün yürekleri, canları ve akıllarıyla severek, Ruh'un kendilerine çizdiği yolda yürüdüklerinde, birbirlerini kendileri gibi sevmeye ilişkin Tanrı buyruğunu yerine getirmiş olacaktırlar.

Elçi Pavlus bu durumu şu şekilde açıklamaktadır:
"Zina etme, adam öldürme, hırsızlık yapma, başkasının malına göz dikme buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenir: "Komşunu kendin gibi sev. Sevgi komşuya, kimseye kötülük etmez. Bu nedenle sevgi, Kutsal Yasa'nın yerine getirilmesidir." (17)

Mesih'e doğruluk, verim ve yücelik getiren, böylelikle O'nu hoşnut eden şey; Tanrı'ya ve kullarına duyulan sevgidir.

SÖZDE KALMAYIP; DAVRANIŞLARLA GÖSTERİLEN SEVGİ

Bu, bizim Tanrı'yla olan ilişkimize tanıklık ettiğinden; bize de başkalarını sevmemiz emredilmiştir. Mesih'e ait olduğumuzu, başkalarına duyduğumuz sevgiyle kanıtlarız. Elçi Yuhanna bize: "başkalarını sevmesek, Tanrı'yı tanımış değilizdir." (18) derken; uygulamada kurtuluşumuzu, başkalarını sevmemizle eşdeğerde tutmaktadır. Yuhanna şöyle der:

"Eğer bir kimse dünya malına sahip olur da, kardeşini ihtiyaç içinde görüp şefkatini ondan esirgerse; o kimsede Tanrı'nın sevgisi nasıl yaşar? Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim. (19)

İsa Mesih ise, "Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi, birbirinizi sevin." der.

Tanrı benzerliğinde yaratılmış bir Tanrı kulu olduğundan; Tanrı'nın onu sevdiğinden ve Mesih'in kendisi için ölmüş olması yüzünden bir Mesih inancısı, komşusunu sevmelidir. Rabbimizin bize örnek oluşunu izleyerek; bütün insanları, Mesih'in onları sevmiş olduğu kadar sevmeliyiz. Yaşamlarımızı, onların Tanrı sevgi ve bağışlamasını yaşantılarına almalarına yardımcı olmaya adanmışız.

DÜŞMANLARINIZI SEVİNİZ

İsa Mesih şunları da söylemiştir:

"Komşunu sev, düşmanından nefret et denildiğini duydunuz. Ama Ben sizi diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. Öyle ki, göklerde olan Baba'nızın gerçek oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem de iyilerin üzerine doğdurur.Yağmurunu da, hem doğruların hem de eğrilerin üzerine yağdırır. Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? (21)

Komşularımızı sevmekle, savaş, ırk, kapital ve işçi sorunları arasında nasıl bir ilişki kurulabileceğini haklı olarak sorarsınız. Oysa bunun cevabı o kadar açık ve basittir ki; bunu, çılgınlık derecesine gelmiş olan sorunlara çözüm ararken gözden kaçırmış olmalıyız. Ne zaman ki Mesih inancısı, Mesih inancısı gibi davranmaya başlar, Tanrı'yı; komşularını, kendileri gibi, düşmanlarını ve özellikle kendi iman kardeşlerini, arada herhangi bir renk, ırk ya da sınıf farkı gözetmeksizin severler; işte o zaman, tıpkı birinci yüzyılda olduğu gibi, tüm toplumların yaşamında insanın insanla olan ilişkisinde meydana gelecek büyük bir değişikliği gözlerimizle görmüş oluruz. Aynı o ilk yüzyılda olduğu gibi; insanlar tutum ve davranışlarımızı gördüklerinde: "Birbirlerini ne kadar da çok seviyorlar!" diye hayrete düşeceklerdir. Rabbimizin bize örnek olduğu gibi; biz de onlara örnek olmalı, onların yapamadığı davranışlarda bulunarak, onları şaşırtmalıyız. İnsanları başka türlü değiştirmeye imkan yoktur.

KENDİMİZİ SEVMEK

Bazı insanlar, Tanrı'nın vermiş olduğu; "komşularımızı da kendimiz gibi sevmemiz" buyruğunu anlamakta güçlük çeker. Bu kişiler, insanın kendisini sevmesinin ne demek olduğunu bilmez, bunu merak edip dururlar. II.Timoteyus 3:2-4 bölümünde Kutsal Yazılar, son günler yaklaştığında kendilerini Tanrı'dan çok sevenleri uyarıyor.

Kuşkusuz, Kutsal Yazıların bu iki ayeti, farklı bir sevgi türünden söz etmektedir. II.Timoteyus bölümünde sözü edilen sevgi; kendi çıkarlarının peşine, Tanrı istek ve arzularına ters düşecek bir şekilde, kibir ve gurura düşmüş, doğal ve bedensel insanın içindeki duyguları canlandırmaktadır.

Tanrı'nın sevgisi olan agape ise; Mesih inancısının, I.Korintliler 13'deki gerçekleri gerek kendi ve gerekse komşularının yaşamlarında uygulamasını sağlar. Tanrı bize karşı sabırlı, şefkatli ve bağışlayıcı olduğundan; biz de kendimize ve komşularımıza karşı sabırlı, şefkatli ve bağışlayıcı olmalıyız. Tanrı'dan aldığımız güçle bu niteliklere sahip oluruz.

Kendilerini kabul edemeyen öğrenci ve yetişkin kimselerle zaman zaman yaptığım görüşmelerde, bunlardan bazılarının itiraf edilmemiş günahların verdiği ağırlıkla ezildiklerini; diğerlerinin ise, bedensel özür ve sakatlıklarına hala alışmadıklarını görürüm. Bazıları da, zihinsel ya da toplumsal bakımdan aşağılık kompleksi içindedir. Bütün bu kişilere söylediğim şey hep aynıdır: "Tanrı sizi seviyor ve sizi olduğunuz gibi kabul ediyor. Siz de bunun aynısını yapmalısınız. Gözlerinizi kendinizden dışarıya çevirin. Sevgi ve dikkatinizi Mesih ve başka insanlar üzerine çevirin. Kendinizi bırakıp Mesih'e ve dostlarınıza hizmet etmeye başlayın."

SEVGİ BİRLEŞTİRİCİDİR

Tanrı'nın türündeki sevginin, Mesih inanlıları arasında birleştirici bir gücü vardır. Pavlus'un bize verdiği öğüt:

"...yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin." dir (22). Öyle ki,

"Yürekler cesaret bulabilsin ve birlik olarak sevgide kaynaşsın." (23)

İnsan farklılıklarının yarattığı sıkıntı verici engelleri; yalnız ve yalnız, Tanrı'nın evrensel sevgisi ortadan kaldıracaktır. İnsanların kendilerini bir bütün olarak, sevginin kaynağı olan Mesih'e adanması sayesinde ki; gerilimler yumuşar, güvensizlik ortadan kalkar, açıklık ve dürüstlük cesaretlendirilerek artar, insanın içindeki en iyi değerler ortaya çıkar ve birlikte daha verimli bir şekilde Mesih'e hizmet olurlu kılınır.

Bir gün ev hanımı olan bir kadıncağz bana gelerek sevginin; kendisini, kocasına ve çocuklarına karşı nasıl daha çok sabırlı ve şefkatli davranır bir hale getirdiğini ve bu duruma nasıl geldiğini anlattı.

"Çocuklarım, çocuksu istekleriyle beni deliye çeviriyordu. Aklımı kaçırmak üzereydim. Onlara çok kötü davranıyordum ve bu halim beni; dırdırcı, çekilmez bir kadın durumuna sokmuştu. Kocam işinde geç saatlere kadar çalışma bahanesiyle eve geç geliyordu ve tabii buna neden bendim. Ama şimdi her şey değişti. Evimizde artık Tanrı'nın sevgisi etkin durumdadır."

Bir koca da gelip, "Karımla eskiden geçinemezken, şimdi neredeyse her görüşte birbirimize yeniden aşık oluyoruz. Sevmesini öğrenmeden önce tahammül edemediğim iş arkadaşlarımla birlikte aynı yerde çalışmak, bana artık mutluluk veriyor." dedi.

KENDİ GÜCÜMÜZÜ KULLANARAK GERÇEK BİR SEVGİYLE SEVMEMİZ OLANAKSIZDIR

Üçüncü gerçek, kendi gücümüzle sevemeyeceğimizdir.

"Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'ya hoşnut edemezler" (24)

Kendi gücümüzü kullanarak; sevmemiz gerektiği gibi, sevemeyiz. İnsanların pratik hayatta Tanrı sevgisinden bu denli yoksun oldukları gerçeğine, dünyanın her tarafında rastlanmaktadır. Birtakım kişileri sevmek çoğumuzun işine gelmez. Yalnız, kolay sevelebilen kişileri severiz.

Niçin biz insanlar çirkin, acayıp, asık suratlı, her şeye itiraz eden ya da bizleri sevmeyen kişileri sevemeyiz?

Çünkü bizim kendi doğal yeteneklerimizde, onları sevmek için ne bir güç; ne de bir güdü bulunur.

Biz kendi gayretlerimizle başkalarına, agape, yani Tanrı'nın karşılık beklemezken verdiği sevgiyi gösteremeyiz.

Kaç kere birini sevmeye niyet ettiniz?

Kaç kere, kendisine hiç bir his duymadığınız birine karşı kararlı, olumlu, sevgi dolu duygular beslemeye kalkıştınız?

Böyle bir şey olamaz, değil mi? İşte kendi gücünüze dayanarak; Tanrı'nın sevgisi türündeki bir sevgiyle sevmeniz, bu yüzden olanaksızdır. Yaratılış açısından, biz insanlar sabırlı ve şefkatli değilizdir. Yaratılışımızın bize verdiği niteliklere göre; kıskanç, başkalarını çekemeyen ve kendimizle böbürlenmiş varlıklarız. Bizler gururlu, kibirli, bencil ve kaba yaratıklar olup; her zaman kendi isteklerimizin olmasını isteriz. Biz başkalarını hiç bir zaman, Tanrı'nın bizi sevdiği gibi sevemeyiz! Ne var ki, yaşamlarımıza Mesih geldiğinde ve Mesih inanlısı olduğumuzda; Tanrı bize, apayrı bir kişi olmamız için gerekli her şeyi verir. O bize hem hareket güdüsü, hem de gerekli yeteneği verir. O, bizim içimize yepyeni bir sevgi türü eker.

TANRI'NIN SEVGİSİYLE SEVERİZ

Dördüncü olarak, Tanrı'nın sevgisiyle sevebiliriz. Bizi Mesih'e getiren, Tanrı'nın sevgisi türünden bir sevgiydi. Bize her gün destek olup; bizi yüreklendirebilecek olan bir sevgi türüdür bu. O'nun bu sevgisi sayesinde başka canları Mesih'e kazandırabilir ve imanlı kardeşlerimize, Tanrı'nın bize verdiği buyruk uyarınca yardım edebiliriz.

Peki bu sevgi, bizim kendi yaşamlarımıza nasıl giriyor?

Bu sevgi, İsa Mesih'i kabul ettiğimiz anda, Tanrı, Kutsal Ruh'uyla gelip içimize yerleştiği zaman; bizim oluyor. Kutsal Yazılar der ki:

"Bu sıcak sevgiyi içimizin her tarafında hissederiz, çünkü bize verilmiş olan Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür." (25)

"Tanrı Ruh'tur, 'Ruh'un meyvası ise, sevgidir..."(26)

Ruh'un denetiminde olduğumuzda, Tanrı'nın sevgisiyle sevebiliriz.

Peki ama, sevgiyi yaşamlarımızda işe yarar bir gerçek haline nasıl getiririz?

Nasıl severiz?

Aldığımız kararlarla mı, yoksa kendi kendimizi terbiye ederek buna zorlamakla mı severiz?

Hayır! Sevmenin tek işte bu son konumda açıklıyorum.

İMAN YOLUYLA SEVERİZ

Beşinci olarak sözünü edeceğim konu; iman yoluyla sevmemizdir. Mesih inanlı yaşama ilişkin her şey; imandan kaynaklanır. Mesih'i nasıl iman yoluyla kabul ettikse ve nasıl O'nun izinde yine iman yoluyla yürüyorsa ve Kutsal Ruh'la dolmamız da iman yoluyla olmuşa; işte tıpkı bunlar gibi, sevmemiz de iman yoluyla gerçekleşir.

Eğer Ruh'un meyvesi sevgiyse; mantıksal açıdan aklımıza, Ruh'la dolmanın yeterli olup olmayacağı şeklinde bir soru takılabilir. Bu, Tanrı'nın görüş açısından doğrudur ancak gerçek yaşantımızda her zaman için doğru olmayabilir. Yani, sadece Ruh'la dolmak; gerçek yaşantımızda her zaman için yeterli olmayabilir. Tanrı'nın sevgisiyle sevmiş ve Ruh'un meyvesini yaşamlarında kanıtlamış, ama yine de; Tanrı'nın sevgisini, bilerek ve özellikle belirleyerek istememiş olan birçok Mesih inanlısı vardır. Bu durumdan haberi olmaksızın; bu kişiler, gerçekten iman yoluyla seviyorlardı. Bu yüzden de, açık bir şekilde belirleyip üzerinde durarak; Tanrı'nın sevgisini iman yoluyla istemeye gerek duymamışlardı. Bize **İbraniler 11:6** ayetinde şu hatırlatılmaktadır:

"İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkansızdır."

Şurası açıktır ki; iman olmayan yerde, Tanrı'nın sevgisi gösterilemez.

SEVMEK GÜCÜ

Başkalarını sevmekte güçlük çekenlere şunu hatırlatmalıyız ki; İsa bize:

"Sizi sevdiğim gibi, siz de birbirinizi sevin."(27) buyruğunu vermiştir Bu yüzden, birbirimizi sevmenin, Tanrı buyruğu olduğunu biliyoruz. Yine biliyoruz ki; O bize

yaptıramayacağı bir şeyi buyruk olarak vermez. I.Yuhanna 5:14-15 ayetlerinde, Kendisinin iradesine uyan herhangi bir şeyi istediğimizde bunu duyacağını ve bize cevap vereceğini vaat etmektedir. Bu vaadi, Tanrı'nın buyruğu ile birleştirerek; O'nun sevgisiyle sevmek ayrıcalığını, iman yoluyla O'ndan dileyip isteyebiliriz.

Tanrı bize, sonu gelmeyen bir agape sunmaktadır ki; bu, O'nun doğaüstü sevgisidir. Bu sevgi tanrısaldir ve insan gücü dışındadır. Bu sevgiyi istemek; bu sevgiyi içimizde yüceltmek, bunu başkalarına aşılıyarak, bu şekilde yüzlerce ve binlerce cana gerçek sevgiyi tanıtip onları İsa Mesih'e kazandırmaya yetebilmek için, bizlere açıktır. Bu sevgiyi yaşamak ve başkalarıyla paylaşmak için; bunu bize vermesini Tanrı'dan iman yoluyla istemeliyiz. Yani, bize verdiği emre ve söze dayanarak; ihtiyacımız olan her şeyi, bize vereceğine ilişkin yaptığı vaade güvenmeliyiz.

Tanrı'nın bu prensibi, yeni bir şey değildir. Bu prensip; yaklaşık 2.000 yıl kadar eskiye dayanır. Ancak bu benim için; birkaç yıl önce, sabahın erken saatlerinde yapılmış olan yeni bir buluştu ve ben bu buluşumu o günden sonra, binlerce Mesih inanlısıyla paylaşmış ve onlara da bu buluşun zevkini tattırmak zevkine erişmişim. İşin ilginç yönü; iman yoluyla sevmeye başladığımda, kendimin dışındaki kişilerle olan sorunlarımın aklımın alamayacağı bir şekilde, kendiliğinden ortadan kalktığı, aradaki gerilimlerin yok olduğuydu. Ve ben bunu fark etmede gecikmemişim.

TANRI'NIN SEVGİSİNİ İSTEYİN

Bir keresinde, birlikte çalıştığımız arkadaşlardan birini sevmek bana biraz zor gelmişti. Bu çok canımı sıkıyordu. Onu sevmek istiyor ve bunun bana emredildiğini biliyordum. Ama yine de birtakım uyumsuzluklar ve kişilik farklılığı yüzünden bu arkadaşı sevmek; nedense zoruma gidiyordu. Ne var ki Tanrı bana; I.Petrus 5:7'deki emriyle bu ilgiyi ona göstermemi bu adamı iman yoluyla seveceğimi hatırlattı ve ben de öyle yaptım.

Tanrı'nın vaadi gereğince; O'ndan bu adama karşı ilgi duymama yardım etmesini ve onu iman yoluyla sevmek için sevgisini istediğimde, birden endişelerim kayboldu. Artık sorunun Tanrı tarafından çözümleneceğini biliyordum.

Bir saat kadar sonra kapımın altında, o sabah ne yaptığımı kesinlikle bilmesine imkan olmayan bu kişiden gelen bir mektup buldum. Aslında bu mektup bir gün önce yazılmıştı. Rab, bende olacak değişikliğin önceden farkına varmıştı. Aynı günün ileri saatlerinde bu dostumla buluştum ve birlikte, daha önceleri hiç yapmadığımız bir şeyi yaptık. Baş başa verip, dua ederek; bir süre beraber olduk. Bu çok güzel bir şeydi. İman yoluyla Tanrı'nın sevgisini birbirimize göstermemiz, ilişkilerimizi değiştirmişti.

AİLENİN YENİDEN BİRLEŞMESİ

Tanrı'nın sevgisi, çözümü görünüşte imkansız olan sorunların üstesinden gelir. Buna verilecek örnekler çoktur. Geçenlerde dertli bir baba beni görmeye geldi. Görüşmemiz sırasında İsa Mesih'i Kurtarıcısı ve Rabbi olarak kabul etti. İman yoluyla nasıl sevileceğini anlamaya başladı. Oğluyla aralarında tatsız bir tartışma olmuş ve oğlu evini terk etmişti. Bu konuyu görüşürken; Mesih inancına yeni gelmiş olan bu dostum bir aralık, oğluna hiç kendisini sevdiğini söylememiş olduğunu fark etti. Yanımdan ayrılıp evine dönerken; Rab'den, oğlunu eve döndürmesini istemişti. Bu şekilde, bozulmuş olan ilişkilerini düzeltmeyi amaçlıyordu. Sevgisini oğluna açmak istiyordu. Evine yaklaştığında, birden kalp atışları hızlandı. Üst katın ışığı yanıyordu ve bu demekti ki; oğlu eve dönmüştü. Çok geçmeden baba ile oğul birbirini kucaklamış, barışmış ve temelini Tanrı'nın bağışlayıcı sevgisinde bulan yepyeni bir ilişkiye girmişlerdi.

IRK UYUMU

Siyahların hor görüldüğü bir toplumda yetişmiş, üniversiteli genç bir futbolcu; siyahları sevmeye hep imkansız gözüyle bakmıştı. Bir akşam, bu genç beni karışık ırklardan oluşan bir öğrenci topluluğuyla, iman yoluyla sevme ve özellikle başka ırktan olanları sevmeye ilişkin konuşurken dinledi.

Sonradan yanıma gelip bana: "Bu akşam siz dua ederken, siyahları sevebilmem için Tanrı'dan, sevgisini içime doldurmasını istedim. Sonra, konuşma salonundan ayrıldığımda, gördüğüm ilk insan, beyaz bir kızla konuşan bir siyah idi. Siyahlardan nefret eden biri için, bu durumun ne büyük bir tahrik olduğunu her halde tahmin edersiniz. Ancak, ne olduysa oldu ve ben birden; içimde bu siyah adama karşı bir şefkat duydum. Eskiden olsaydı, bu adamı görür görmez tüylerim diken diken olur ve belki de ona kızar, olmayacak şeyler yapardım. Ne var ki Tanrı, duamı duymuştu." dedi.

Aynı akşam, seçkin bir siyah karı-koca konferans verdiğim otelin salonunda yanıma yaklaşır; pırıl pırıl parlayan gözleriyle şunları söylediler. Esasında konuşan, genç hanımdı: "Bu akşam bana fevkalade bir şeyler oldu. Beyazlara karşı duyduğum nefret kayboldu gitti. Çocukluğumdan beri beyazlardan nefret ederdim. Bir Mesih inanlısı olarak, beyazları sevmem gerektiğini bilir; fakat bunu bir türlü beceremezdim. Beyazlardan hep nefret ettim ve intikam almak istedim. Bu akşam ise; beyazları iman yoluyla sevmeye başlamış bulunuyorum ve bunu gerçekten yapabiliyorum."

Karısı sözlerini bitirdiğinde, bu sefer kocası atıldı: "Bunu ben de yapabiliyorum. Beyazlara olan nefretim uçup gitti. İman yoluyla nasıl sevilleceğini bize gösterdiğiniz için teşekkür ederiz."

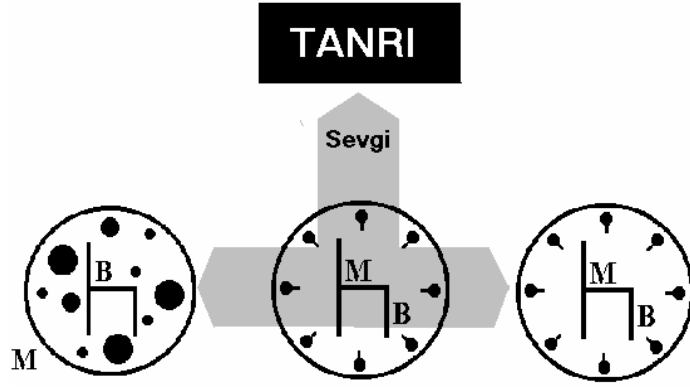
Gerek siyahlardan nefret eden beyazlar; gerekse beyazlardan nefret eden siyahlar artık, Tanrı'nın doğüstü sevgisini keşfetmiş ve birbirlerini sevmeye başlamışlardı. Birbirleriyle durmadan kavga eden Mesih inanlı karı-kocalar; iman yoluyla Tanrı'nın sevgisini istemişler ve işte o zaman mucizeler gerçekleşmişti. Ana-baba ve çocuklar arasındaki çatışmalara son verilmiş; iman yoluyla sevme sayesinde, nesiller arasındaki açıklığa köprü kurulmuştu. İş yerlerindeki sorunlara çözüm getirilmişti. Düşmanlarımızı iman yoluyla sevdiğimizde, artık onlar düşman olmaktan çıkarlar. Tanrı'nın sevgisinde, önyargıları gideren ve engeller arasında köprü kuran bir özellik bulunmaktadır.

SEVGİNİN GÜCÜ

İnsanlarca bilinen güçlerin en büyüğü, sevgidir. İlk yüzyıl dünyasının akışını değiştiren sevgiyi Tanrı şimdi de; yaşadığımız yüzyılda büyük bir ruhsal devrim meydana getirmesi için kullanmaktadır. Sevgi asla yok olmaz. Tanrı'nın sevgisini hiç bir şey yenemez. Birinci yüzyılda, sevgi ile iman arasında bir bütünlük söz konusuydu. Ama sonraki karanlık çağlarda, bunların ikisi de kayboldu gitti. Sonradan Martin Luther ve arkadaşlarının buldukları, "Doğru olan, imanıyla yaşayacaktır." gerçeği; reform hareketlerinin doğmasına neden oldu. Ama yine de burada, sevginin yeri çok azdı. Doğrusu, bu konuda büyük tartışmalara sık sık rastlanmaktaydı.

Yirmi yıldan fazla zor şartlara göğüs germiş; iman yaymada görevli bir arkadaşım, iman yoluyla sevme mesajına şu şekilde karşılık vermişti: "Bu işe başladığımdan beri, sevgi konusunda hiç konuşma yapmadım. Ben tutucu bir insanım ve her zaman vurgulamak istediğim konu imandır. Sevgi mesajını ise, daha hür düşünen din bilimcilerine bırakmış bulunuyorum."

Bu ne kadar üzücü bir şeydir! Tanrı'nın sevgi ve bağışlaması, iman yoluyla sevme, her gerçek imanlının duyurması gereken gerçeklerdir. Sınırlı bir öğretilerde bulunmakta devam etmeye nasıl cesaret edebiliriz?

Bugün Tanrı artık, bu ikisinin evliliğini bize hatırlatmak istemektedir: İman ile sevgi. İman sayesinde, Tanrı'nın doğaüstü, ilahi sevgisi, canları Mesih'e kazandırmak için; hiç bir şeyin erişemeyeceği yerlere kadar ulaşmaktadır. Bu imandan doğan sevgi, dünyanın her tarafındaki insanları kendine çekecek ve böylelikle içimizdeki sevgi ve imanla yaşadıkça; Tanrı'nın sevgisi bütün dünyaya yayılacaktır. Sevgi bulaşıcı, çekici ve saldırgandır. Tanrı'ya karşı dayanılmaz bir istek yaratır. Sevgi durgun değil, sürekli olarak hareket halindedir; hep yapılacak bir şeyler arar durur. Gözü hep ruhsal olarak yükseltilecek insanlarda ve değiştirilecek yaşamlardadır.

SEVMEMEYE BAŞLAYIN

İman ederek, sevmeye başlayın. Sevdiğiniz insanların hemen şimdi bir listesini yapın; iman yoluyla onları sevmeye başlayın. Belki bu listede sizin de adınız yazılı olacak. I.Korintliler 13. bölümdeki gerçekleri, iman ederek kendinize uyguladığınızı hiç düşündüğünüz oldu mu? Tanrı'dan size kendinizi, O'nun sizi gördüğü gibi göstermesini dileyin. Yaratıcınızın sizi zaten bağışlamış olduğu ve size olan sevgisini; o doğaüstü, eşsiz, şartsız sevgisini sizin uğruna çarımçıta can vererek kanıtladığı bir durumda, sizin artık kendinizi sevmemenize hiç bir neden kalmamıştır!

Mesih sizin içinizdeyse; artık, hiç bir eksikliğiniz kalmamış demektir. Çünkü; Mesih'in Kendisi eksiksiz sevgi, eksiksiz huzur, eksiksiz sabır, eksiksiz şefkattir. İyiliklerin hepsi O'dur ve O sizin içinizdedir! Şeytan, Tanrı'ya zaten itiraf etmiş olduğunuz günahlarınızı size yeniden hatırlatarak ya da zayıflık ve kusurlarınızı büyültüp pireyi deve yaparak, zaman zaman atak yapmaya çalışacaktır. Bunu sezdiğiniz anda, iman ederek; Tanrı'dan bağışlaması ve doğruluğunu isteyiniz. Ve Söz'ünün vermiş olduğu yetkiyle; bundan böyle Şeytan'ın suçlamaları karşısında yılmak gereği duymadığınızdan, O'na şükrediniz. Sizi bir Tanrı çocuğu haline getirdiği ve günahlarınızı bağışladığı için, O'na teşekkür ediniz. Tanrı'nın izin verdiği durumlar dışında, Şeytan'ın üzerinizde hiç bir egemenliği olmadığından, Tanrı'ya gönüllerinizi açıp şükredin. (28). Sonra da, bize I.Petrus 5:7'de emredildiği gibi, bu kayırmayı Rabbe bırakın.

BAŞKALARI İÇİN DUA EDİN

Belki de listenizde adı geçenler arasında; iş vereniniz, bir iş arkadaşınız, çocuklarınız ya da ana babanız bulunmaktadır. Listenizde sıraladığımız bütün kişiler için dua ediniz. Kutsal Ruh'tan, sizi bu kişiler için Mesih'in sevgisiyle doldurmasını dileyiniz. Bu kişilerle bir daha karşılaştığınızda; onlara, Tanrı'nın size iman yoluyla verdiği sınırsız, bıkmıp usanmayan, kabına sığmayan sevgisiyle yaklaşınız. Bakın göreceksiniz, Tanrı sizin aracılığınızla nasıl çalışacak. Söz konusu kişiye, Kendi yüce sevgisini göstermek için; bakın, gülümsemenizi, sözlerinizi, sabrınızı nasıl kullanacak.

Aynı şeyi, "düşmanlarınızın" her biri için de deneyin. Sizi kızdıran, sizi adam yerine koymayan, sizi sıkan ya da üzen herkes için... Unutmayın, insanlar Tanrı'nın sevgisiyle sevmek için can atmaktadırlar.

Uzun ve soğuk bir kış mevsimi boyu evden eksik olmayan; kabakulak, kızamık gibi hastalıklar, yeni doğmuş bebeğinin diş çıkarırken yaptığı mızımlıkları, oğlunun düşüp kırdığı burnu ve bunun gibi türlü dertler karşısında, bütün bunların kendisi için artık çok fazla olduğunu düşünüp isyan eden bir anneyi düşünün. Sonunda tahammülü kalmayacak ve yere diz çöküp itirazını dile getirecek: "Aman Tanrım, yapacak o kadar çok şeyim var ki:"

Ama bir de şunu düşünün! Kadıncağz bunları söyleyeceği yerde; ağzından çıkan sözlerin, "Aman Tanrım, sevecek ne kadar çok şeyim var:" olduğunu duyuyor. Kim bilir, bu durum onu ne kadar şaşırtacaktır. Önümüze, iman yoluyla sevgimizi gösterebilmek için çok fırsatlar çıkacak ve bunların ardı arkası kesilmeyecektir.

HALLEDİLMİŞ PROBLEMLER

Bir gün, büyük bir dinleyici kitlesine verdiğim konferanstan sonra yanıma bir din görevlisi yaklaşır bana, "İman Yoluyla Sevmek Nasıl Olur" konulu konferansımı dinledikten sonra ve bu kavramı hem kendi yaşamı; hem de verdiği vaazlara uygulamasından bu yana, vaaz verdiği topluluktaki ciddi bir kişilik sorununun nasıl çözümlenmiş olduğunu anlattı.

İman yoluyla sevdiğimizi hatırınızdan çıkarmayın. Tanrı'nın sevgisini, O'na iman ederek isteyebiliriz ve bu sevgi giderek artar. Kişiden kişiye yayılır. "Ruhun meyvesi sevgidir..." Sevgi, tıpkı bir meyve gibi büyür. Meyve yetiştirmek için; evvela tohum, sonra sırasıyla, çiçeğe, toza, ılık güneşe, serinletici yağmurlara ve hatta değişik yönlerden esen rüzgarlara ihtiyaç vardır. Günlük yaşamda da, sevginiz sevinçle ısınacak; sevinç gözyaşlarıyla sulanacak, şartların elverdiği oranlar rüzgarıyla ortalığa yayılacaktır. Tanrı, istediklerini yaşamlarımızda gerçekleştirmek için; yaptığımız her şeyi kullanır. Sevgimizi çoğaltıp artıran O'dur. Bu, hep devam eden ve devam ettikçe artan bir şeydir. Pavlus'un dediği gibi, "Rab, birbirinize ve bütün insanlara olan sevginizi, bizim size olan sevgimiz ölçüsünde çoğaltıp artırsın!"

SEVGİ VE İMANI YAYMA

Peki öyleyse iman yoluyla sevmek; bizi, imanı kişisel çabalarımızla yayma işine girişmekte nasıl harekete geçirecek ve Yüce görevin yerine getirilmesine yardımcı olacak?

Bunun cevabı açıktır: Tanrı'yı gerçekten, iman ederek, bütün yüreğimiz, canımız, aklımız, gücümüzle sevdiğimiz ve komşularımızı da kendimiz gibi sevmeye başladığımızda; insanları, Tanrı'nın o kişileri gördüğü gibi görmeye başlayacak ve sonuç olarak da:

"Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş kişiler olarak Tanrı'ya sunmak için, herkesi uyararak ve herkesi tüm bilgelikle eğiterek Mesih'i bildiriyoruz." (30) diyen Pavlus'u bu işe iten sevginin aynısı ile harekete geçmiş olacağız.

Tanrı'nın sevgisi türünden bir sevgi; Yüce Görevin kişisel bir sorumluluk ve ayrıcalık haline gelmesine neden olur. Dahası, Mesih inancında olmayanlar; Mesih inanlılarının birbirlerine olan sevgilerinin yalnız sözde kalmayıp, davranışlarıyla kanıtlandığını gördüklerinde, onlar da 1.yy.'dakiler gibi "birbirlerini nasıl sevdikleri" konusunda hayrete düşeceklerdir. Bizlerin bu örnek davranışları; onların Rabbimize yaklaşır, bizimle birlikte Kurtarıcımıza ibadet etmelerini sağlayacaktır.

Bu kadar dinamik; neşeli, sevinç veren bir gücün elimizin altında hazır bulunması, ne harika bir şeydir! Aynı zamanda tüm bunlar, ihtiyaç duyduğumuz her şeyin bize verileceğini Kelamında açıkça vaat eden sevgili Kurtarıcımız İsa Mesih'ten gelmektedir. Hemen şimdi, iman yoluyla bize bu sevgisini vermesini, O'ndan dileyebilirsiniz.

Niçin siz de bu duama katılmayasınız?

“Rab, eğer sevecek gücü bana vermek niyetinde olmasaydın; bana hiçbir zaman. ‘Sev !’ diye emretmezdin. Bu yüzden bana vermiş olduğun ‘Sev!’ emrinin ve Senin iradene uyacak her ne istersem, cevap vereceğine ilişkin vaadinin bana verdiği yetkiye dayanarak; I.Korintliler 13. bölümdeki sevgiyi, yani Senin Sevgini hemen şimdi alıyor ve bunu Senin için, bütün insanlar, bütün kulların ve kendim için, kendime mal ediyorum.”

İman yoluyla sevmeyi öğrendiğim sabah, Tanrı’nın aklıma soktuğu şeylerden biri de; bu gerçeği, gittiğim her yerde anlatmamın ve başkalarını da aynı şeyi yapmaları için teşvik etmem gerektiği idi. İman yoluyla sevdikçe; siz de, bu gerçek kavramı başkalarıyla paylaşmak isteyeceksiniz.

KUTSAL KİTAP AYETLERİ

1.I.Korintliler 13:8	16.Esinleme 3.15-16, 19
2.Yuhanna 13:34	17.Romalılar 13:9-10
3.I.Korintliler 14:1	18.I.Yuhanna 4:8
4.Yuhanna 3:16	19.I.Yuhanna 3:17-18
5.Romalılar 5:8	20.Yuhanna 15:12
6.Luka 23:34	21.Matta 5:43-45, 47
7.I.Yuhanna 4.16-19	22.Koloseliler 3:14
8.İbraniler 12:6-11	23.Koloseliler 2:2
9.Romalılar 8:35-39	24.Romalılar 8:8
10.Luka 2:10-11	25.Romalılar 5:5
11.Matta 22:36-40	26.Galatyalılar 5:22
12.I.Yuhanna 4:19	27.Yuhanna 15:12
13.Romalılar 5:8	28.Elçilerin İşleri 4:28
14.I.Yuhanna 4:9-19	29.I.Selanikliler 3:12
15.Esinleme 2:4, 5	30.Koloseliler 1:28

DÜŞÜNCE SORULARI

1. Tanrı sizi ne kadar seviyor? (Yuhanna 17:23) Bu Sevginin, çürütülmesi mümkün olmayan kanıtı nedir? (I.Yuhanna 4:10)
2. Eğer Tanrı, bedensel insanı, ruhsal insan kadar seviyorsa; ruhsal insan Tanrı'nın sevgisini niçin daha fazla tadıyor?
3. Tanrı, sevdiklerinin türlü zorluk ve işkencelere katlanmalarına niçin göz yumuyor? (İbraniler 12:5-7, Yakup 1:2-4)
4. Mesih inancısız kardeşlerimize duyduğumuz sevgi, niçin Mesih'in öğrencileri olduğumuzun bir denemesidir? (Yuhanna 13:35)
5. Sevgi, hangi bakımdan Yasa'nın yerine getirilmesini sağlar? (Romalıları 13.8-10)
6. Tanrı'ya olan sevgimizle, komşularımıza olan sevgimiz arasında; ne gibi bir ilişki vardır? (Matta 22:34-40) Tanrı'ya duyulan sevgiyle, Tanrı'ya itaat arasındaki ilişki nedir? (Yuhanna 14:21)
7. Başkalarını iman yoluyla nasıl sevebileceğimizi öğrenerek; Kutsal Kitap'taki başkalarını sevmeye emri (Yuhanna 15:17'deki gibi) ve I.Yuhanna 5.14-15'teki vaad arasında, ne gibi bir ilişki kurabilirsiniz?
8. Eğer Ruh'un meyvesi Sevgi ise ve insanlar iman yoluyla Ruh ile nasıl dolup, yürüyeceklerini biliyorlarsa; iman yoluyla sevmenin altını çizmeye ne gerek vardır?
9. Sevginin meyvesi ile Mesih inancında büyüme arasındaki ilişki nedir? Sevginin, niçin çoğu kez olgun bir Mesih inancısızın yaşamında; imana yeni gelmiş birinin yaşamından daha büyük bir kanıt değeri vardır?
10. I.Korintliler 13. bölümdeki tanımlanan sevgiyi, dünyanın adlandırdığı sevgi ile kıyaslayınız.
11. I.Korintliler 13. bölümdeki sevgi türünün; çeşitli sorunlara, hangi yollardan çözüm getirdiğini sıralayarak yazınız. (İrk, aile, toplum v.s.)
12. Başkalarını Mesih'e kazandırmada ve Yüce Görevin yerine getirilmesine yardım konusunda; iman yoluyla sevmek, niçin bu kadar önemli bir rol oynamaktadır?

ÇALIŞMA REHBERİ

1. Birbirini izleyen altı günde, bu kavramı okuyunuz. Veya doldurulan kaset ya da bandı dinleyiniz. Yapılan eğitim araştırmaları kanıtlamıştır ki; bir kavramı olduğu gibi kavrayabilmek için, onu altı ila on kez kadar okumak veya dinlemek gerekir. Bu kavramda özetlenmiş olan prensipleri okumanız, sizi öyle büyük bir imanla Tanrı sevgisiyle dolduracak ki; zamanla sizin için başkalarını sevmek, yaşamınızın vazgeçilmez bir parçası olacaktır. Dolayısıyla de bunu, bir yaşam biçimi olarak benimseyeceksiniz.
2. Aşağıdaki ayetleri ezberleyiniz:

Yuhanna 13:35 “Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla, Benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.”

Matta 22:37-39 “İsa onlara şu karşılığı verdi: ‘Tanrının olan Rabbi, bütün yüreğinle, bütün canıyla ve bütün aklınla sev.’ İşte ilk ve en önemli buyruk budur. İkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‘Komşunu kendin gibi sev.’”

Yapacağınız bellek işi, bu kavramın hepsini bir günde okuyup bitirmektense; bütün bir hafta boyu, her gün bunu gözden geçirmeniz durumunda sizin için daha kolay ve daha uzun ömürlü olacaktır. Daha önceki kavramlarda geçen ayetleri de, yeniden gözden geçirip; belleğinizi tazeleyiniz.

3. Düşünce Sorularını inceleyiniz.
4. Bu düşünce sorularından yararlanarak; gurup tartışmalarına katılınız. Eğer şimdiye kadar böyle bir kavramı inceleyen bir guruba veya Kutsal Kitap çalışması yapan herhangi bir yere katılmadıysanız; çalışmalarınıza başka dostlarınızı da dahil ederek, yeni bir gurup oluşturabilirsiniz. Düşünce sorularını dostlarınızla tartışırken; iman yoluyla sevmenin nasıl olacağına ilişkin, tanrı'nın size neler öğrettiğini de bu dostlarınızla paylaşınız. Bu kavramda öngörülen prensipleri, kendi yaşamınızda nasıl uygulamayı düşündüğünüzü ve bunu başkalarıyla nasıl paylaşacağınıza dair düşüncelerinizi dostlarınıza anlatınız.
5. Aşağıda yazılanları yerine getirerek; “İman Yoluyla Sevmek Nasıl Olur?” kavramını, yaşama biçiminiz haline getiriniz.
 - a) Sevgi temeline dayanan I.Korintliler 13. bölümü, baştan aşağı inceleyiniz. Bu bölümde geçen “Sevginin” özelliklerinin bir listesini yapınız. Tanrı'dan yaşamınızda bu özelliklerin hangisinden yoksun olduğunuzu göstermesini dileyiniz. Büyük bir içtenlik ve vicdanınızın sesiyle; Tanrı'ya sorduğunuz bu eksiklerinizi belirledikten sonra, bunları tek tek Tanrı'ya itiraf ediniz. Bu özellikleri yaşamınıza getirmesini O'ndan dileyiniz. Tabi ki bu isteğiniz, iman yoluyla olacaktır. Bundan sonra Tanrı'nın bu özellikleri, gittikçe artan bir şekilde yaşamınıza sokmasını bekleyiniz. Sevgide olgunluk devresine yaklaştıkça göreceksiniz ki; Tanrı'nın size verdiği değerler, git gide artmaktadır. (Bu konudaki çalışmalarınızı derinleştirmek istiyorsanız; fihristteki sevgi konusuna ait, ek bölümleri inceleyiniz.)
 - b) Sizi sinirlendirmek eğiliminde bulunan ya da içinde kesinlikle sevgiden eser bulunmadığını düşündüğünüz kişilerin bir listesini yapınız. Geçmişteki başarısızlıklarınızı unutup; Tanrı'dan sizi bağışlamasını dileyiniz. Geçmişte sevmeyi başaramadığınız bu insanlar için; iman yoluyla Tanrı'nın Sevgisini isteyiniz. Tanrı'dan, sevgisini; onlara hangi yollardan gösterebileceğinizi, size

bildirmesini dileyiniz. Bu insanlar için dua ediniz. Tanrı'dan; bu kişileri nimetlerinden yoksun bırakmamasını, onları bereketlemesini isteyiniz. Sizi sevgiden yoksun, eski doğal davranışlarınıza iten durumlar ortaya çıktığında; Tanrı'nın Sevgisini yeniden isteyiniz. Kendisinden nefret eden ve O'nu hor gören kişilere karşı, Mesih'in takındığı tavrı hatırlayınız. Sizin içinizde yaşadığı için; O'na teşekkür ediniz.

Başkalarıyla bu çok önemli gerçekleri paylaşmak için; bu yazıların başındaki kısa ve sonundaki genişletilmiş özetten veya bu kavramın kasetinden yararlanınız. Bu paylaşımınızı, bütün bir hafta boyunca, mümkün olduğu kadar sık tekrarlayınız. Bu kavramı paylaştığınız kişilere vermek üzere, yanınızda bir kitapçık veya kaset bulunsun ki; onlar da bu konuyu derinlemesine inceleyip, başkalarına aktarabilsinler.

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET

Tanıtmaya:

- A. Dünyadaki güçlerin en büyüğü sevgidir. (I.Korintliler 13:8)
 - B. Yunanca'da; İngilizce'ye tek bir "sevgi" sözcüğüyle çevrilen, üç kelime bulunmaktadır:
 1. Eros, sekse yönelik duygusal arzu demektir.
 2. Fileo, dostlar arasındaki sevgiyi temsil eder.
 3. Agape, Mesih'in günahlarımız uğruna çarmıhtaki ölümüyle açıklanan, Tanrı'nın doğaüstü sevgisidir. (Yuhanna 3.16)
 - C. Rab İsa, öğrencilerine yeni bir emir vermiştir: "Birbirinizi, Benim sizi sevdiğim gibi, siz de sevin." (Yuhanna 13:34)
 1. Mesih'in öğrencilerine vaat edilen bu sevgi, Pentikost Günü Kutsal Ruh'un içlerine dökülmesiyle verilmiştir.
 2. Bu aynı tanrısal Sevgi-Agape- bugün için bizlere de verilebilir. (I.Korintliler 14:1)
 - D. Tanrı bu sevgiyi, elçi Pavlus aracılığıyla I.Korintliler 13.bölümde belirlemiştir.
- I. Tanrı bizi şartsız olarak sevmektedir.
- A. Tanrı bizi I.Korintliler 13. bölümde tanımlanan agape sevgisi ile sevmektedir.
 1. O bizi o kadar sevdi ki; Oğlu'nu bizim uğrumuza ölmesi için gönderdi. (Yuhanna 3:16)
 2. Mesih bizleri o kadar çok sevmiştir ki; bizler daha günahkarken, O bizim uğrumuza ölümü göze almış ve hayatını feda etmiştir. (Romalılar 5:8)
 - B. Kaybolan oğul benzetmesi, Tanrı'nın çocukları olan kullarına duyduğu sevgiyi açıklamaktadır. (Luka 15:11-32)
 - C. Tanrı Mesih'e iman edenleri, Rab İsa'yı sevdiği kadar sever. (Yuhanna 17:23)
 - D. Tanrı Sevgidir ve Sevgide korku yoktur. Bu yüzden Tanrı'dan korkmamıza gerek yoktur. (I.Yuhanna 4:18)
 - E. İtaatsizlik ettiğimizde Tanrı, bize olan sevgisi yüzünden; bizi terbiye eder. (İbraniler 12:6, I.Korintliler 11:31-32)
 - F. Şartlar ne olursa olsun; Mesih'in sevgisi asla değişmez ve kaybolmaz.(Romalılar 8:35-39)
- II. Bize sevmemiz emredilmiştir.
- A. Bize, Tanrı'yı sevmemiz emredilmiştir. (Matta 22.37)
 1. Kutsal Ruh, ihtiyacımız olan sevgiyi bize verir. (Romalılar 5:5)
 2. Tanrı'nın bize olan sevgisine karşılık gösteririz. (I.Yuhanna 4:19)
 - B. Bize, komşularımızı sevmemiz emredilmiştir. (Matta 22:39)
 1. Komşularımıza duyduğumuz sevgi, Tanrı'nın Yasa'sını yerine getirir. (Romalılar 13:9)
 2. Bu aynı zamanda, Tanrı'yı tanıyıp; tanımadığımızı gösterir. (I.Yuhanna 4:8)
 - C. Bize, düşmanlarımızı sevmemiz de emredilmiştir. (Matta 5:43-47)
 - D. Tanrı bizden, kendimizi sevmemizi ve O'nun kabul ettiği gibi, bizlerin de diğer insanları kabul etmemizi bekler. (Matta 22:39)
- III. Kendi gücümüzü kullanarak sevmeliyiz.
- A. İnsanların çoğu, sevilmesi kolay olan insanları severler.
 - B. Yaradılışımız itibariyle bizler sabırsız, şefkatsiz ve kıskançlıktan kurtulmamış insanlarız.

- IV. Tanrı'nın sevgisiyle sevebiliriz.
- A. Tanrı sevgi olduğundan, I.Korintliler 13. bölümde sözü geçen her şey; Tanrı'ya mahsustur.
 - B. I.Korintliler 13. bölümde tanımlanan türdeki sevgi, bizi Mesih'e kazandırdı. Bu sevgi, daha nice insanları da kazandıracaktır.
 - C. İsa Mesih'in yaşamında sergilenen Sevgi de; yine aynı türdendir.
 - D. Bu Sevgi, İsa Mesih'i kabul ettiğimiz anda; Tanrı, Kutsal Ruh'uyla gelip içimize yerleşir ve artık yaşamlarımıza girmiş demektir. (Romalılar 5:5)
- V. İman yoluyla severiz.
- A. Mesih inanlı yaşamını ilgilendiren değerlerin hepsi, imana dayanmaktadır.
 - B. Eğer Ruh'un meyvesi Sevgi ise; Ruh'la dolu olmak yeterli değil midir?
 1. Tanrı'nın görüş açısından bakıldığında; bu, doğrudur.
 2. Yaşantılarımıza gelince; bu her zaman için yeterli değildir.
 3. İbraniler 11:6'da bizi iman olmadan Tanrı'nın Sevgisinin gerçek bir şekilde gösterilemeyeceği hatırlatılıyor.
 - C. İman yoluyla sevmenin prensibi, bir buyruğa ve bir vaade dayanmaktadır.
 1. Tanrı bize sevmemizi buyurmuştur. (Yuhanna 15:12)
 2. Tanrı Kendi istekleri uyarınca; dua ettiğimizde, bizi duyacağını ve cevapsız bırakmayacağını vaad etmektedir.(I.Yuhanna 5:14-15)
 - D. Tanrı bizlere iman yoluyla alabileceğimiz, bitmez-tükenmez bir Agape sevgisi sunmaktadır
 - E. İman yoluyla sevmek; ırk, evlilik, aile gibi konulardaki çatışmaları yatıştırabilir.
 - F. O ilk yy.'daki gibi bir iman ve sevgi bütünlüğüne ihtiyaç duymaktayız.
 - G. İşe koyulmanın pratik bir yolu; hoşlanmadığımız insanların bir listesini çıkarmak ve onları I.Korintliler 13. bölümde bahsedilen bir sevgi ile iman ederek sevmeye başlamaktır.
 - H. İman yoluyla sevmek; sürekli olarak gelişen ve hep artan bir ilerlemedir.
 - I. İman yoluyla sevmek, kişisel olarak yapacağımız imanı yayma girişimlerinde; bizleri Hırslandırır ve harekete geçirir.

KUTSAL KİTAP ÇALIŞMASI

1.Baba'ya yaptığı duasında; Mesih, Tanrı'nın sizi ne kadar sevdiğini söylemiştir.
(Yuhanna 17:23)

.....
.....

2.Tanrı, size olan sevgisini nasıl göstermiştir? (Romalılar 5:8, I.Yuhanna 4:10)

.....
.....

3.Tanrı'nın, size olan sevgisini akla yatkın sonuçları; sizce ne olmalıdır? (I.Yuhanna 4:11)

.....
.....

4.Tanrı sevdiklerinin türlü zorluk ve işkencelere katlanmasına niçin göz yumuyor?
(İbraniler 12:5-7, Yakup 1:2-4)

.....
.....

5.Mesih'in gerçek öğrencileri olduğumuzu, başkalarına nasıl kanıtlarız?

.....
.....

6.Sevgi, hangi bakımdan Yasa'nın yerine getirilmesini sağlar? (Romalılar 13:8-10)

.....
.....

7.Tanrı'ya olan sevgimizle; komşularımıza olan sevgimiz arasında, ne gibi bir ilişki kurulabilir? (Matta 22:34-40, I.Yuhanna 4:20-21)

.....
.....

8.Mesih'e olan sevgimizle; O'nun emirlerine boyun eğmek arasındaki ilişki nedir?
(Yuhanna 14:15-21)

.....
.....

Eğer itaatiniz tam değilse; daha başka neyiniz eksiktir?

.....
.....

9.Galatyalılar 5:22-23'te sıralan Ruh'un meyvelerinin başında, bunların en karakteristik olanı hangisidir?

.....
.....

10.I.Korintliler 13:1-3, 13. ayetlerine göre; bir Mesih inancısının Tanrı'ya hizmetinde, sevginin önemi nedir?

.....
.....

11.Sevginin I.Korintliler 13.4-8'de görülen karakteristik özellikleri nelerdir?

.....
.....

12.Sevginin bu özellikleri, dünyanın sevgi diye adlandırdığı duygu ile; ne şekilde kıyaslanabilir?

.....
.....

13.Dünyanın sevgi dediği duygunun, karakteristik özellikleri, Galatyalılar 5:22-23'teki "Ruh'un meyvesinin" nitelikleriyle ne şekilde karşılaştırılabilir?

.....
.....

14.O halde, başkalarını sevmekle; iman yoluyla Kutsal Ruh'un gücü sayesinde yürümek arasında, ne gibi bir ilişki vardır?

.....
.....

15.Başkalarını iman yoluyla sevmeyi öğrenerek; Kutsal Kitap'taki "Sev" emri ile, dua etme ve I.Yuhanna 5:14-15. ayetlerde verilen söz arasında ne gibi bir ilişki kurabiliriz? (Yuhanna 15:17'deki "Başkalarını Sev" emrini inceleyiniz)

.....
.....
.....
.....

16.Mesih inancının sevgide olgunlaşması; öyle, bir gecede erişilebilecek bir kavram değildir. Mesih inancının sevgide olgunlaşmaya yönelik, karakteristik özellikler taşıyan aşamaları nelerdir. (II.Petrus 1:5-8)

.....
.....
.....
.....